

som jeg skal tillade mig at fremsætte. Der er i § 9 bestemt, at Taxationsforretningen skal indføres i den dertil af vedkommende Borgerrepræsentation, Byraad eller Amtsråd autoriserede Protocol. Med Hensyn til denne Bestemmelse maa jeg dog ansee det for usornødent, at en Protocol skulde henligge uautoriseret, indtil et Amtsrådsmøde kom sammen, eller at den blev sendt rundt til Medlemmerne. Autorisationen vil jo kun sige, at den faaer et Stempel om, at den maa bruges, og at den indeholder saa og saa mange Blade, saaledes at Blade ikke kunne tages ud eller sættes ind, og en saadan Autorisation kunde godt meddeles af Formændene for de i Paragraphen nævnte Autoriteter. — Jeg skal ikke videre gaae ind paa Spørgsmaalet om Gebyrer, som omtales i § 11; men jeg skal dog gjøre en Bemærkning med Hensyn til Godtgjørelsen for slige Forretninger. Naar der søges Laan af offentlige Midler, er det jo en aldeles frivillig Sag, og dernæst er det for den, der faaer sit Dnske om Laan opfyldt, et stort Gode og en Begunstigelse. Et saadant Laan kan forudsættes at ville blivestaaende i Eiendommen, naar den Vedkommende præsterer, hvad han skal, ligesom det i Reglen erhverves paa mere moderate Betingelser og Bilskaar end de, hvorpaa man ellers kan vente at faae Laan. Der er altsaa slet ikke gaent den Vedkommende for nær, naar man forlanger, at de Mænd, der vel at mærke slet ikke i et kommunalt, men i et reent privat Forhold skulle offre deres Tid — man kalde det et Tillidsbæver, det er dog en Byrde —, skulle lønnes fuldstændigt og godt for deres Arbejde, og at de ialtsald ikke skulle have noget pecuniært Tab, Noget, man derimod godt kan finde sig i, naar det er communale Gverv, der er Tale om. — At der efter § 12 ikke maa udlaaes noget mindre Beløb end 500 Rd., finder jeg noget betænkeligt. Det er jo dog ganske vist, at der ogsaa for mindre Summer kan faaes god Sikkerhed, og det er jo egentlig den, som skal være Hovedsagen ved Udlaan af Umyndiges Midler; om man faaer Midlerne anbragte med større eller mindre Uleilighed for dem, som skulle føre Posterne tilbage, maa derimod ikke være saa væsentligt.

Men ved Eiden af Hensynet til Sikkerheden, maa man dog ikke ganske slyde det Hensyn tilfide, at komme Befolkningens Trang til Pengelaan imøde. Hvis man ikke havde dette Hensyn for Die, havde det jo slet ikke været nødvendigt at oprette Laanebestyrelser, hvori der dog ligger en Anerkjendelse af, at man samtidigt med at tilveiebringe den størst mulige Sikkerhed har det Hensyn for Die at fordele Laanene blandt Folket, fra hvilket dog Midlerne udgaae. — Den Bemærkning, der er gjort med Hensyn til § 13, ifølge hvilken Forordningen af 1827 med Undtagelse af en enkelt Bestemmelse skal ophæves, maa jeg meget stærkt tiltræde. Det er dog forunderligt at høre hele Forordningen af 1827 med Undtagelse af en eneste Sætning. Det er dog i Virkeligheden ikke usandsagtigt, at der efter en heel Række Aar, naar nærværende Lovforslag endnu staaer fast som Lov, skal være en Sætning i den gamle forøvrigt ophævede Forordning af 1827, som man endnu skal huske paa. I det Hele taget tror jeg, at man bør bestrebe sig for saavidt muligt at samle Lovbestemmelserne om en Sag i een Lov, og at man hellere i en saadan Lov maa optage en Paragraph mere, end have Bestemmelserne spredte i forskellige Love. Det er imidlertid ikke altid iagttaget tidligere, men jeg beklager, hvor det ikke er sleet. — Den ærede sidste Taler bemærkede, at det vilde være uansætteligt for Amtsrådene at udmelde saadanne Taxationsmænd, og det skal jeg ganske vist erkjende; men der kan vist ikke være Noget at erindre mod, at Amtsrådet — hvad jeg antager, det baade vil og kan gjøre — i saa Henseende søger Hjælp gennem Sognerådene. Det vil vistnok være et stort Spørgsmaal, om Amtsrådene for de store og vidtspredte Amitter ville kunne kjende og finde væleguede Mænd til de heromtalte Forretninger; men der er mange andre Valg, saasom Hegnslynsmænd, Bandslynsmænd og Sordboniteringsmænd v. s. v., med Hensyn til hvilke Amtsrådet paa lignende Maade vilde være i Forlegenhed, naar det ikke havde Sognerådene Forslag for sig; men det maa Amtsrådene selv sørge for.

W. Petersen: Hovedhensigten med nærværende Lovforslag er naturligvis at staffe